

בשען ה'יומ' הזה יצאו כל שבאות ירושם מארץ
מצרים ליל שמריהם הוא ליהוּ להוציאם מארץ
מצרים ה'וֹא ה'ל'לה זהה ליהוּ שמורים לכל בני
ישראל לדרתם

ויאמר יהוּ אל משה ו אהרן זאת חקקת הפסח
כל בז נזכיר לא יאכל בור וכל עבד איש מקנה
כסף ימולתך אותו איז יאכל בורתו ישכיר לא
יאכל בור בבית אהן יאכל לא תוציא מז לבית
מז הבישר תוציא ועתם לא תשברוי בור כל שעלה
ישראל יעשן אותו וכי יגור אדר גור ועשה פסח
ליוה המול לו כל זכר ואיז יקרב לעשנה והיה
כאזריך הארץ יכל שערכ לא יאכל בור תורה אהן
היה כאזריך ולגר הגר בתרככם יעשן כל בני
ישראל כאשר צוה יהוּ את משה ואת אהרן
כן עשו כי באשר צוה יהוּ את בני ישראל מארץ מצרים
על שבאתם

ידבר יהוּ אל משה לאמר קדש לי כל בכור
פטר כל רוזם בבני ישראל באדם ובבנם כל
הוא ריאמר משה אל העם זכור את ה'יומ' הזה
אשר יצאם ממצרים מבית עבדים כי בזאת ידוּ
הוציא יהוּ אתכם מז'ך ולא יאכל חמץ ביום אתם
יצאים בז'יש האביב והיה כי יפלא יהוּ אל
ארץ הצעדי וחתמי וחתמי וחתמי וחתמי אשר
שביע לאותיר לחת לרג ארץ זבח חלב ישביש
ועבדת את העבדך בזאת בז'יש זה שבעת ימים
תאכל מצה וביום השביעי זה ליהוּ מנות תאכל
את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה
לך שאר בכל גבר וחותמת לבנך ביום הזה

לאמור בעבורו אלה עשו להו כל בוצאי ממצאים
והיא לארה עלייר ולבון בז' עזיר לבונן
תהיינן גורת יהוד בפיר כי ביד אולדה גורצאר
יהודה ממצאים ושמרת את החזקה הזאת למועד
מיuib ימינו

והיא כי יבר יהוד אל ארץ הצעזע נאסר
נשבע לאר ואבתר ותגעה לאר והעברת כל פטר
רחב ליהודה וכל פטר שאר בהמה אשר יהוד לאר
הזכרים ליהודה וכל פטר אומר תפלה בשורה ואם
לא תפלה וערפה וכל בכור אולם בבציר תפלה
והיא כי ישאל בז' מזאר לאמור מה זאת ראמרת
אליך בז' יהוד הצעזע יהוד ממצאים מבית
עבטים יהוד כי תקשה פרעה לשלו אולם יהוד
יהודה כל בכור בא Reich מצאים מבכר אולם ועדי
 בכור בהמה על כן אני זבא ליהודה כל פטר רוזם
הזכרים וכל בכור בני אפרהים יהוד לאות על
ידכה ולטוטפת בז' עזיר כי בז' יהוד יהוד
יהודה ממצאים ריהוי

בשלא פרעוה את העם ולא נחם אליהם דרר
ארץ פלשטים כי קרוב היה כי אמר אלהים פן
נחם העם בראשת מלוא ושבוי מצרים ויסב
אליהם את העם דרר הנדרבר ים סוף ווזמישים
עליו בני ישראל מארץ מצרים ויקו מושת את
עצמות יוסף עמו כי נשבע תשבע את בני
ישראל לאמור פילד יפלד אליהם אתכם והעליהם